

Consultatie Verzamelbesluit IenW boden en water 2026

Art. I

U voegt de MBA graven onder I waarde en graven boven I waarde samen tot één MBA graven. Inhoudelijk wordt het verschil in H4 gemaakt en vind er geen inhoudelijke wijziging plaats. De opsplitsing verduidelijkt wel het hoeveelheidscriterium en de inzet van BRL6000 en 7000 bij graven. Deze aanpassing impliceert echter dat alle onderliggende protocollen (SKB BRL6000, 7000) en de onderliggende kwaliteitsdocumenten bij alle erkende bedrijven aangepast moeten worden op deze tekstuele aanpassing. De ervaring leert dat deze wijziging tot chaos en onduidelijkheid leidt bij het SIKB, CI's en de erkende instellingen. Ik wil u verzoeken de consequenties van de wijziging op de onderliggende protocollen en kwaliteitssystemen van de erkende bodemintermediairs goed af te wegen tegen de meerwaarde van deze verduidelijking.

Paragraaf 4.120

De meldingsplicht ziet toe op alle ontgravingen van meer dan 25m³ waarbij alleen tijdelijke uitnemen en spoedreparatie is uitgezonderd. Ontgraving van grond in het kader van bodemherstelmaatregel bij calamiteiten is niet uitgezonderd. Deze uitzondering is in 2025 wel toegevoegd aan de MBA saneren echter is er (bewust of onbewust) niet toegevoegd aan MBA graven. Hierdoor kan bij een lekkage/drugsafvaldumping/incident waar direct ingrijpen noodzakelijk is nooit meer dan 25 m³ worden ontgraven. Dit is onwenselijk en ook niet in lijn met de uitzondering die bij MBA saneren is gemaakt

Paragraaf 4.120

Waarom moet bij ontgraving ihkv de MBA saneren ook een melding graven gedaan worden. De inhoudelijke gegevens zijn identiek. De extra meldingsplicht leidt tot een extra administratieve last bij gemeente en initiatiefnemers. Kan er uitzondering op de melding worden opgenomen indien eea al is gemeld ihkv de MBA saneren.

Art 4.1225

Het artikel omschrijft zeer onduidelijk wat de wetgever beoogd ten aanzien van gescheiden ontgraven. Het is voor de gebruiker niet duidelijk welke scheiding gehanteerd moet worden.

Lid 1 geeft aan kwaliteitsklassen maar verwijst ook naar de term partij. Het BBK geeft een definitie van partij die ook rekening houdt met fysische samenstelling. Daarnaast zijn er in de onderliggende protocollen weer situaties uitgezonderd waarbij

verschillende fysische samenstelling weer wel als één partij gezien mag worden (ontgravingsplan, met verklaring opdrachtgever etc)

Lid 2 geeft weer eenduidig aan dat het scheiden gebeurt door matig en sterk verontreinigde grond gescheiden te houden op grond van verschillende grondsoorten, asbest, type verontreiniging.

Als de wetgever beoogt dat lid 2 dus de criteria geeft voor scheiding zoals in lid 1 is verwoord, hoeven kwaliteitsklassen Landbouw/natuur; wonen en industrie dus niet meer gescheiden te worden. Is dit zo? Als dat zo is dan moet ook de onderliggende keuringsprotocollen en BBK het mogelijk maken om dergelijke partijen te keuren.

In de huidige situatie sluiten de regels ook niet aan bij de gangbare praktijk. Het Bal geeft geen ruimte om kwaliteitsklassen als het technisch niet mogelijk is gescheiden te ontgraven dit zonder maatwerkvoorschrift mogelijk te maken. Hierdoor vindt er momenteel structurele (onbewuste) wetovertredingen plaats. Denk bv aan: vrijwel alle gestuurde boringen waar grond vrijkomt (vrijwel altijd door verschillende kwaliteitslagen heen); Funderingspalen die gebord worden waarbij de vrijkomende grond in 1 depot gezet wordt (is technisch niet te scheiden), 'bouwkuipontgraving in den natte'..

Ook is het onduidelijk bij wie welke verantwoordelijkheid ligt. In BRL1000 ligt een deel van de verantwoordelijkheid bij het onderzoeksbureau en kan deze deels worden verlegt naar een opdrachtgever. Het RBK ligt de verantwoordelijkheid voor het niet keuren van een dergelijke partij bij keurende instantie (die weet echter niet altijd hoe de partij ontgraven is). Het BAL is hier onduidelijk over verantwoordelijkheden (initiatiefnemer, opdrachtgever of uitvoerende partij).

Wat als bv een gemeente in een bestek aangeeft dat grond niet gescheiden ontgraven wordt (bv uitgraven bouwkuip in 'den natte'). Is dan de gemeente verantwoordelijk, de aannemer, of het keuringsbureau dit de uitkomende grond keurt. Praktijk is dat handavig vrijwel altijd de aannemer of de keurende instantie aanspreekt. Ondanks dat de instructie van de opdrachtgever (lees in meerderheid van de gevallen de overheid) komt.

Het zou zeer prettig zijn voor de marktpartijen als de wetgever nu een keer eenduidig en integraal (dus ook afgestemd op RBK, SIKB protocollen etc) aangeeft wat verlangt wordt ten aanzien van gescheiden ontgravingen. De huidige teksten, als ook deze tekst zijn niet duidelijk. Zoals het nu is opgeschreven interpreteer ik het dat alleen matig of sterk verontreinigde partijen gescheiden hoeven te worden. Ik heb het gevoel dat dat niet wordt beoogd.

